shrIpAdasaptati by shrInArAyaNabhaTTa

శ్రీనారాయణభట్టపాదవిరచితా శ్రీపాదసప్తతిః

Document Information

Text title : nArAyaNabhaTTapAdavirachitA shrIpAdasaptatiH 08 27

File name : shrIpAdasaptati.itx

Category : devii, stotra, devI

Location : doc_devii

Transliterated by : Ramu, Ramesh Natarajan, Shibin PK, Sugesh, Achari, Rajmohan, Ranjana, Jayati, Shankara

Proofread by : Shankara shankara_2000 at yahoo.com, PSA Easwaran

Description-comments : From stotrArNavaH 08-27

Latest update : August 13, 2011, June 14, 2015

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 22, 2022

sanskritdocuments.org

శ్రీనారాయణభట్టపాదవిరచితా శ్రీపాదసప్తతిః

దక్షాధఃకరపల్లవే లసదసిం దక్షోర్ధ్వగే శూలినీం
వామోర్ధ్వే ఫలకోజ్జ్వలాం కటితటన్యస్తాన్యహస్తామ్బుజామ్ ।
శూలాగ్రాహతకాసరాసురశిరోనిష్ఠాం ప్రహృష్టాం సురైర్-
జుష్టామిష్టఫలప్రదాం భగవతీం ముక్తిస్థలస్థాం భజే ॥ ౧॥

యత్సంవాహనలోభినః శశికలాచూడస్య హస్తామ్బుజ-
స్పర్శేనాపి చ లోహితాయతి ముహుస్త్వత్పాదపఙ్కేరుహమ్ ।
తేనైవోద్ధతకాసరాసురశిరశ్శృఙ్గాగ్రసఙ్ఘర్షణ-
ప్రాచణ్డ్యం తదనుష్ఠితం కిల కథం ముక్తిస్థలస్థే! శివే! ॥ ౨॥

త్వత్పాదం నిజమస్తకే ఘటయితుం కే కే ను లోకే జనాః
కిం కిం నారచయన్తి దుశ్చరతపశ్చర్యాసపర్యాదికమ్ ।
మన్యే ధన్యతమం తు దేవి! మహిషం వైరస్థమైవ త్వయా
యన్మూర్ధ్ని స్వయమేవ పాతకహరం పాదామ్బుజం పాతితమ్ ॥ ౩॥

త్వత్పాదామ్బుజమర్పితం క్వ ను శివే! కిన్ను త్రయీమస్తకే?
నిత్యం తత్త్వవిచారదత్తమనసాం చిత్తామ్బుజాగ్రేషు వా? ।
కిం వా త్వత్ప్రణయప్రకోపవినమన్మారారిమౌలిస్థలే?
కిం ప్రోత్ఖణ్డితఘోరసైరిభమహాదైత్యేన్ద్రమూర్ధాన్తరే? ॥ ౪॥

త్వత్పాదాఞ్చలరూపకల్పలతికాబాలప్రవాలద్వయం
యే తావత్కలయన్తి జాతు శిరసా నమ్రేణ కమ్రోజ్జ్వలమ్ ।
తేషామేవ హి దేవి! నన్దనవనక్రీడాసు లభ్యం పునః
స్వర్వల్లీతరుణప్రవాలభరణం సేవానురూపం ఫలమ్ ॥ ౫॥

ధావల్యం పరిలాల్యతే పురరిపోరఙ్గేన తుఙ్గశ్రియా
కిఞ్చ శ్యామలిమాపి కోమలతరే భాత్యేవ గాత్రే హరేః ।
తత్తాదృక్పదవీం మమాపి జనయేత్యస్తోకసేవారసా-
దారుణ్యం తవ లీయతే చరణయోః కారుణ్యమూర్తే! శివే! ॥ ౬॥

ఆరుణ్యం యదిదం త్వదీయపదయోరాభాతి, తత్కేచన
ప్రాహుస్త్వజ్జనితమ్బభారభరణక్లాన్త్యా కిలోపాగతమ్ ।
అన్యే మాహిషమూర్ధపేషమిలితం రక్తద్రవం మన్వతే
మన్యేఽహం తు నతేషు సాన్ద్రమనురాగోద్గారమేవానయోః ॥ ౭॥

ప్రాహుః పద్మసమాశ్రయం శతధృతిం త్వత్పాదపద్మాశ్రయా-
దన్తస్త్వత్పదపద్మవీక్షణవశాత్కృష్ణోఽపి పద్మేక్షణః ।
యత్పద్మార్చనమామనన్తి సుధియో దారిద్ర్యవిద్రావణం
ముక్తిక్షేత్రగతే! భవాని! తదపి త్వత్పాదపద్మార్చనమ్ ॥ ౮॥

పాదం తే సరసీరుహద్రుహమిమం యత్సేవతే పద్మభూ-
ర్ధ్యానం తత్స్వనివాసపఙ్కజవరశ్రీలఙ్ఘనాశఙ్కయా ।
గోవిన్దోఽపి చ వారిరాశిదుహితుర్వాసాబ్జబాధాభియా
స్వస్యైవాగ్రకరోద్గృహీతకమలత్రాణాభిలాషేణ వా ॥ ౯॥

సేవన్తే కులసమ్పదే నఖమయాః శీతాంశవస్త్వత్పదం
తత్పాకో నను వీక్ష్యతే హి నితరామన్యేషు శీతాంశుషు ।
ఏకో బాలక ఏవ మౌలిమయి! తే యాతో, లలాటాత్మతా-
మన్యో నిర్మలమణ్డలదశామన్యౌ తు ధన్యౌ గతౌ ॥ ౧౦॥

ఘోరం పాదసహస్రకం ప్రకటయన్నాశాసు భాసాం పతి-
ర్ధ్వాన్తం నో పునరాన్తరం శమయితుం శక్నోతి శైలాత్మజే! ।
త్వత్పాదద్వితయేన కోమలతరేణానేన చేతఃస్పృశా
జన్తూనాం బహిరన్తరన్ధతమసం కృన్తత్యనన్తం శివే! ॥ ౧౧॥

సూర్యేన్ద్వగ్నిసమీరణాదిసకలస్వర్వాసినాముగ్రదః
సర్వాణ్యేవ పదాని యో మథితవాన్ దుర్వారశౌర్యోష్మణా ।
తం ఘోరం మహిషాసురం నిజపదేనైకేన సమ్మృద్నతీ
యత్త్వం ప్రత్యకృథాస్తతః కిమపరం త్వద్వైభవం బ్రూమహే ॥ ౧౨॥

ఏకం వామతయైవ, దక్షిణతయైవాన్యత్పదం దేహినాం
ఖ్యాతం ముక్తిపురాధివాసిని! శివే!, చిత్రం త్వయి త్వీదృశమ్ ।
ఆనమ్రేషు జనేష్వభీష్టకరణే పాదావుభౌ దక్షిణా-
వానమ్రే తు కృతాగసి స్మరహరే వామాక్షి! వామావుభౌ ॥ ౧౩॥

ఆనమ్రస్య పురద్రుహః శిరసి తే పాదాబ్జపాతః శివే!

జీయాద్యేన బభూవ పఙ్కజవతీ మౌలిస్రవన్తీ క్షణమ్ ।
కిఞ్చోద్యదఞ్చితబాలపల్లవవతీ జాతా జటావల్లరీ
లాక్షాపాతవశేన సాన్ధ్యసుషమాసాన్ద్రా చ చాన్ద్రీ కలా ॥ ౧౪॥

దృష్ట్వా రాత్రిషు చన్ద్రపాదజనితాం పాథోరుహాణాం వ్యథాం
దేవి! త్వం కరుణాకులేవ కురుషే తద్వైరనిర్యాతనమ్ ।
మానానమ్రమహేశమౌలివలభీవాసస్య శీతత్విషో
నిత్యం పఙ్కజపాదఘాతజనితా బాధా యదాధీయతే ॥ ౧౫॥

సమ్భ్రాన్తిస్తవ దేవి! సా విజయతే మానావనమ్రే శివే!
త్వత్పాదామ్బురుహప్రహారముదితే మన్దం సముత్థాయిని ।
లాక్షారాగరసారుణం నిపతితం గఙ్గాపయశ్శీకరం
దృష్ట్వా శోణితశఙ్కయా తరలితా కాన్తం యదాలమ్బథాః ॥ ౧౬॥

సా పాదద్వితయాహతిర్జయతి తే, యస్యాం గిరీన్ద్రాత్మజే!
ప్రాచీనేన్దుయుతే నఖేన్దుదశకే మౌలిస్థలీసఙ్గతే ।
స్వస్యైకాదశమూర్తితాసముచితానేకాదశైవోడుపా-
నాబిభ్రాణ ఇవాబభౌ స భగవానేకోఽపి రుద్రః స్వయమ్ ॥ ౧౭॥

కిం వైరిఞ్చకరోటికోటినిహతం కిం వా ఫణిగ్రామణీ-
నిశ్వాసానిలఖేదితం న్విదమితి ప్రేమార్ద్రసల్లాపినా ।
మానస్యోపశమే కరేణ శనకైరామృద్నతా శమ్భునా
భూయశ్చుమ్బితమమ్బుజద్యుతి పదం ధ్యాయామి మాయే! తవ ॥ ౧౮॥

పూర్వం జహ్నుసుతా సకృన్మురరిపోః శ్రీపాదసఙ్క్షాలనా-
పుణ్యాదీదృశవైభవా సమభవత్త్రైవిన్దవన్ద్యే! శివే! ।
సేయం సమ్ప్రతి శమ్భుమౌలినిలయా మానప్రసఙ్గానతౌ
నిత్యం త్వచ్చరణావసేచనభువా పుణ్యేన కీదృగ్భవేత్? ॥ ౧౯॥

పూర్వం వ్యాకరణప్రపఞ్చనవిధౌ లబ్ధ్వాప్యనేకం పదం
కిం నో తృప్తిమగాదగాధిపసుతే! శేషః ఫణిగ్రామణీః ।
ఆలీనః శశిమౌలిమూర్ధని చిరం ప్రేమప్రకోపానతౌ
లబ్ధుం తే పదమేకమేవ కుతుకీ నిత్యం యతో వర్తతే ॥ ౨౦॥

తిష్ఠన్త్యాం ప్రణయప్రకోపవశతో బాష్పాకులాక్ష్యాం త్వయి
శ్రీకణ్ఠే నఖదర్పణప్రతిఫలద్రూపే పురోవర్తిని ।

పాదాగ్రే పతితోఽయమిత్యభిహితే సఖ్యా, తవాలోకనం
లోలం పాదతలే విభాతి సహసా సాకోపమాలీముఖే ॥ ౨౧॥

కాన్తాలోకనలజ్జయా వినమితే కాన్తే ముఖామ్భోరుహే
యాసౌ భూతలపాతుకా నయనయోః శోభా తవాభాసతే ।
సా తావత్తరుణారుణామ్బుజయుగభ్రాన్త్యా త్వదఙ్ఘ్రిద్వయ-
ప్రాన్తే భాతి మరన్దపానకుతుకభ్రాన్తేవ భృఙ్గావలీ ॥ ౨౨॥

కిం బ్రూమః కుటిలాత్మకోఽపి కబరీభారస్త్వదీయః శివే!
కేలీవిశ్లథితస్తనోతి యదయం త్వత్పాదసంస్పర్శనమ్ ।
తత్సూయః సుమనోగణాదృతగుణస్త్వన్మౌలిసంలాల్యతాం
ధత్తే; చిత్రమసౌ, త్వదఙ్ఘ్రిభజనాత్కిం కేన నో లభ్యతే? ॥ ౨౩॥

రాగద్వేషముఖా హి విభ్రమభరా నశ్యన్తి విశ్వేశ్వరి!
త్వత్సఙ్గాదితి ముక్తిదేశనిలయే! మిథ్యా జనైః కథ్యతే ।
ఉద్యద్ద్వేషముదారవిభ్రమభరం గాత్రం దధత్యా త్వయా
రాగోఽపి ధ్రియతేఽధికం చరణయోః శోణామ్బుజచ్ఛాయయోః ॥ ౨౪॥

దేవి! త్వత్పదసత్పరాగమనిశం మౌలౌ సమాబిభ్రతాం
సాధూనామపరాగతైవ భవతీత్యాశ్చర్యమాస్తామిదమ్ ।
పాదస్తే నఖరప్రభావలసితో జాగర్తి సోఽయం పున-
శ్చిత్రం నామ ఖరప్రభావలసితో దుష్టాసురం పిష్టవాన్ ॥ ౨౫॥

ద్విత్వేన స్థితయోస్త్వదీయపదయోర్ద్వైతం నిరస్య స్ఫుటం
కైవల్యప్రతిపాదనే కుశలతా జాతేతి కోఽయం క్రమః ? ।
కిం వా యుక్తిభిరత్ర, ముక్తికరతా వ్యక్తైవ తే పాదయో-
ర్ముక్తా ఏవ హి విస్ఫురన్తి విమలాస్తత్సఙ్గినోఽమీ నఖాః ॥ ౨౬॥

పాదాగ్రం తవ కామదం సురలతాశాఖాగ్రమాచక్ష్మహే
జాతా యత్ర హి బాలపల్లవరుచిః స్వైరేవ రాగోదయైః ।
ఉత్సర్పన్నఖమణ్డలీసుషమయా పుష్పావలిరుత్పాదితా
సఞ్జాతాలిరుతిశ్చ మఞ్జులతరైర్మఞ్జీరశిఞ్జారవైః ॥ ౨౭॥

దేవీయం తవ సన్నతేశమకుటస్వర్లోకకల్లోలినీ-
కల్లోలాహతిభిర్విశేషవిమలా జీయాన్నఖశ్రేణికా ।
యద్ధావల్యమవాప్తుమాత్తకుతుకాస్తోయే తపస్యన్త్యమీ

దీనాః ఫేనకణాశ్చ మౌక్తికగణాః శఙ్ఖాశ్చ శఙ్కామహే ॥ ౨౭॥

మానే శమ్భుశిరఃప్రహారచరితం నైవ త్వదిచ్ఛాకృతం
జానే దేవి! పదాబ్జయోస్తు పురజిన్మూర్ధ్నా విరోధాదిదమ్ ।
ఏతే పాదనఖాంశుబద్ధకలహాః శీతాంశుమన్దాకినీ-
భోగీన్ద్రాః కిల శఙ్కరస్య శిరసా శఙ్కాం వినా రక్షితాః ॥ ౨౮॥

దేవి! త్వచ్చరణోచ్చలన్నఖఘృణిశ్రేణీషు లీనో నమ-
న్నాభాతి స్ఫటికాచలస్ఫుటతటీశాయీవ సాయన్నటః ।
హంసాలీన ఇవ స్వయం కమలభూః క్షీరాబ్ధిశాయీవ చ
శ్రీభర్తా మఘవాపి నాకసరితి స్నాయన్నివాలోక్యతే ॥ ౩౦॥

డోలాకేలివిధౌ హిమాచలశిలాదేశే సమభ్యాహతాత్-
పాదాగ్రాత్తవ యాని యావకరసప్రస్యన్దనాన్యమ్బికే! ।
తాన్యభ్యాగతసుమ్భసజ్జరభవద్రక్తామ్బువిస్తారణా-
బిన్దుక్షేపనిభాని నన్దదమరీవన్ద్యాని వన్దామహే ॥ ౩౧॥

డోలాకేలిషు యం హిమాచలశిలాలగ్నం వనేవాసినో
భక్త్యా యోగివరాస్త్రిపుణ్డ్రకలితే లిమ్పన్తి ఫాలాన్తరే ।
యం సిద్ధప్రమదాః సమేత్య తిలకం కుర్వన్తి నత్వా ముహు-
స్తం దాక్షాయణి! తే కదా ను పదయోరీక్షేయ లాక్షారసమ్ ? ॥ ౩౨॥

దేవి! త్వం మురవైరిణః ప్రణమనే యత్కిఞ్చిదాకుఞ్చయ
శ్రీపాదామ్బుజమన్యథాస్య శిరసి త్వత్పాదలాక్షాఞ్చితే ।
శ్రీభూమ్యోరితరప్రణామకృతమిత్యన్యోన్యమాశఙ్కయా
రోషవ్యాకులయోశ్చిరం స భగవాన్ జాయేత పర్యాకులః ॥ ౩౩॥

ప్రాగుద్వాహవిధౌ హిమాచలసదస్యశ్మాధిరోపాయ య-
న్న స్ప్రక్ష్యామి వియద్ధునీమితి పునః సత్యం విధాతుం చ యత్ ।
దైత్యోత్క్షేపణసాహసే విరచితే సంవాహనార్థం చ యత్-
తత్పాదగ్రహణత్రయం విజయతే శర్వేణ శర్వాణి! తే ॥ ౩౪॥

సుమ్భస్తే కిల దేవి! రాగకలహే పాదప్రహారోత్సవం
లబ్ధుం కాఙ్క్షితవానుపాయమిహ ఖల్వజ్ఞో న విజ్ఞాతవాన్ ।
యద్ధ్యాయోత్స్యత ఘోరమాహిషవపుర్ధారీ స వైరీ తతః
ప్రాఘానిష్యత మూర్ధ్ని కోమలరుచా పాదారవిన్దేన తే ॥ ౩౫॥

ఆనమ్రే గిరిశే పదప్రహరణే దత్తే భవత్యా రుషా
“నాథే! కిం మహిషోఽహ”మిత్యభిహితే దేవేన తస్మిన్ క్షణే ।
ఆలిష్వాకలితస్మితాసు, పునరప్యుద్దామపుష్యద్రుష-
స్తన్మౌలౌ జయతి ద్వితీయమపి తే పాదాబ్జసన్తాడనమ్ ॥ ౩౬॥

పాదాగ్రం తవ సజ్జరశ్రమవశాదాక్షారిలాక్షారసం
విన్యస్తం మృగనాయకోపరి చిరాజ్జీయాదగేన్ద్రాత్మజే! ।
యత్కాన్త్యైవ చ లోహితో మృగపతిర్దైత్యప్రహారోద్గల-
ద్రక్తామ్భఃకణికా వహన్నపి తథా నామాని వైమానికైః ॥ ౩౭॥

నైవాలిమ్పనిలిమ్పమూర్ధసు, న వా సింహోపరి త్యజ్యతాం
మా చేదం మహిషస్య మూర్ధ్ని రభసాదాలిప్య లోలుప్యతామ్ ।
పత్యుర్మౌలినదీజలే పరమిదం సఙ్క్షాలనీయం త్వయే-
త్యాలీకేలిగిరో జయన్తి గిరిజే! త్వత్పాదలాక్షార్పణే ॥ ౩౮॥

నత్త్యైవ ప్రథమం త్వదఙ్ఘ్రికమలం తౌ పుష్పవన్తావుభౌ
త్రైలోక్యం మహసాభిభూయ చరతో వ్యోమాన్తరప్రాన్తరే ।
నాథే! తౌ కథమన్యథా పరిగలల్లాక్షారసక్షాలితౌ
వీక్ష్యేతే భృశశోణబిమ్బముదయారమ్భే ప్రియమ్భావుకౌ ॥ ౩౯॥

త్రైలోక్యం వశయన్తి, పాపపటలీముచ్చాటయన్త్యుచ్చకై-
ర్విద్వేషం జనయన్త్యధర్మవిషయే ప్రస్తమ్భయన్త్యాపదః ।
ఆకర్షన్త్యభివాఞ్ఛితాని మహిషస్వర్వైరిణో మారణా-
శ్చిత్రం! త్వత్పదసిద్ధచూర్ణనివహాః షట్కర్మణాం సాధకాః ॥ ౪౦॥

కిం కల్పద్రుమపఞ్చకం ప్రణమతామాకాఙ్క్షితాపాదనే
కిం పఞ్చాయుధబాణపఞ్చకమిదం మారారిసమ్మోహనే ।
సూక్ష్మం కిఞ్చన పఞ్చభూతవపుషో విశ్వస్య కిం కారణం
త్వత్పాదాఙ్గులిపఞ్చకాత్మకమిదం కిం భాతి శమ్భోః ప్రియే! ॥ ౪౧॥

డోలాకేలిషు దూరదూరగమనే ప్రేఙ్ఖోలనావిభ్రమే
మేదిన్యామనిపాతితం జయతి తే నాథే! పదామ్భోరుహమ్ ।
భక్త్యా సన్నమతాం త్వదాననగలద్ధానామృతామూర్ఛయా
భూపృష్ఠే చిరశాయినాం దివిషదామాఘట్టనాసాధ్వసాత్ ॥ ౪౨॥

మఞ్జీరప్రసరన్మసారసుషమారూపా కలిన్దాత్మజా
స్వచ్ఛచ్ఛాయనఖాంశుసఞ్చయమయీ గఙ్గా చ సఙ్గాముకా ।
శోణః పాదరుచాం చయశ్చ మిలితో యేన త్వదగ్రే, తతో
మజ్జన్తీవ నమన్తి తత్ర మునయః సర్వేఽపి శర్వాఙ్గనే ॥ ౪౩॥

మఞ్జీరార్పితశక్రనీలశకలశ్రీచఞ్చలీకాఞ్చితం
రాజద్రేణువిభూషితం పరమహంసాలీభిరాసేవితమ్ ।
త్వత్పాదాగ్రసరోజమఙ్గులిదలచ్ఛాయభిరాభాసురం
విష్వగ్రోచినఖాంశుజాలపయసి స్వచ్ఛే సముచ్ఛోభతే ॥ ౪౪॥

మఞ్జీరస్వనమఞ్జువిష్కిరరవే తత్సఙ్గినీలోపల-
చ్ఛాయారూపతమోలవే నఖమిషాదక్షీణతారాగణే ।
సన్ధ్యారాగనిభస్వకాన్తిపటలే త్వత్పాదమూలాత్మక-
ప్రత్యూషోపగమే హి దేవి! లభతే లోకః ప్రబోధోదయమ్ ॥ ౪౫॥

విద్యాముక్తిరమావధూషు నితరాం కామాతురా మానవా-
స్తప్తాస్త్వన్నఖకాన్తిచన్దనరసైరాలిప్య గాత్రం నిజమ్ ।
త్వత్పాదాబ్జరుచిప్రవాలనిచితే భూమీతలే శేరతే
నిత్యం దేవి! భవత్కృపాప్రియసఖీవిశ్వాసతః కేవలమ్ ॥ ౪౬॥

మఞ్జీరక్వణితైః క్షిపన్నివ ముహుః శ్రీమన్నఖాంశూద్గమై-
ర్దైత్యేన్ద్రం ప్రహసన్నివారుణరుచా రుష్యన్నివాస్మై భృశమ్ ।
ధీరాయాం త్వయి నిర్వికారమనసి త్వత్పాద ఏవ స్ఫుటం
పుష్ణన్ వైరివికారమేష మహిషధ్వంసీ పరిత్రాయతామ్ ॥ ౪౭॥

క్షిప్రం దేవి! శిరస్పన్దనే మహిషం పిష్ట్వా తతోఽధః పదం
దిత్సన్త్యాం త్వయి కణ్ఠభఞ్జనభియా కణ్ఠీరవే విద్రుతే ।
మేదిన్యామపి భీతికమ్పితతనౌ ప్రేమత్వరాశాలినా
శర్వేణైవ నిజాఙ్కసీమ్ని నిహితం పాదద్వయం తే జయేత్ ॥ ౪౮॥

పూర్వం దేవి! పదామ్బుజేన మహిషప్రధ్వంసనాభ్యాసతః
పశ్చాత్కృత్స్నతసుమ్భదైత్యవిజయోఽప్యేవం కృతః కిం త్వయా? ।
నో చేద్భాతి కథం కుసుమ్భవిజయీ పాదాబ్జదేశోఽయమి-
త్యాలాపే గిరిశస్య తద్విజయతే మన్దస్మితం దేవి! తే ॥ ౪౯॥

బిభ్రాణేన మనోజ్ఞయావకరసం మఞ్జుధ్వనన్నూపుర-

శ్లేషాలఙ్కృతిశాలినా నఖమణీజాతప్రసాదశ్రియా ।
ఏకేనైవ పదేన దేవి! మహిషధ్వంసే మహీయస్తరః
శ్లోకోఽయం రచితస్త్వయేతి విబుధాః సంశ్లాఘనం కుర్వతే ॥ ౫౦॥

త్వం శమ్భోర్మహిషీ భవస్యగసుతే! తేనోపహాసాయ తే
దైత్యోఽయాం మహిషీభవన్నుపగతః, సోఽయం కథం క్షమ్యతే ? ।
ఇత్థం నూపురనిఃస్వనైరివ వదన్ పాదస్త్వదీయో రుషా
శస్త్రగ్రహణాత్పురైవ మహిషం పిష్టన్ పరిత్రాయతామ్ ॥ ౫౧॥

దేవ్యా పఙ్కశయోఽద్య కోఽపి మహిషచ్ఛద్మా మహాన్ కణ్టకః
పాదేనాహత ఇత్యుదూఢహసితం సఖ్యా సమావేదితే ।
సద్యః కణ్టకశాలినా కరతలేనాసాద్య పాదామ్బుజం
గృహ్ణన్నార్తివినోదనాయ గిరిశో జీయాత్ప్రియస్తే శివే! ॥ ౫౨॥

త్వత్పాదాఙ్గులిపల్లవైరగసుతే! దేవి! స్వయం పఞ్చభిః
పఞ్చత్వం గమితో మహాసుర ఇతి స్వాత్మానురూపం కృతమ్ ।
ఏతైరేవ నతో జనస్త్రిదశతాం నీతో, మహేశః పున-
ర్లక్షత్వం గమితః ప్రసూనధనుషో విస్మాపనం తద్ద్వయమ్ ॥ ౫౩॥

బ్రాహ్మం మాఘవనం చ వాహనమహో మన్దైర్గతైర్నిన్దితం
ధావల్యేన నఖత్విషాం విహసితో వాహోఽపి మాహేశ్వరః ।
ఇత్థం వాహనవైరితాం భజతి తే పాదస్తతో మన్మహే
కాత్యాయన్యమునా న్యఘాని మహిషః కార్తాన్తవాహభ్రమాత్ ॥ ౫౪॥

సీమన్తప్రకరే సురేన్ద్రసుదృశాం సిన్దూరరేఖాత్మనా
మాణిక్యద్యుతిసఙ్ఘయైవ మకుటీకోటీషు దైత్యద్రుహామ్ ।
శమ్భోర్మూర్ధ్ని జటాఘటారుణరుచివ్యాజేన పాదప్రభై-
వైకా తే పరిణామమేతి కరుణామూర్తే! గిరీన్ద్రాత్మజే! ॥ ౫౫॥

నో కేశః పరమాశ్రయః సుమనసాం, పాదాబ్జరేణుశ్చ తే
నో మన్దారసితా పరం స్మితరుచిర్మఞ్జీరయోశ్చ ద్వయీ ।
నో బాహుః కలహం సమేత్య జయతి, త్వద్యానలీలాప్యసౌ
నో శుమ్భత్తరలాక్షమాననమిదం, పాదామ్బుజం చామ్బికే! ॥ ౫౬॥

నాథే! తావకవాహసింహచకితాస్త్వత్పాదమూలే నతా
నూనం బభ్రమురభ్రముప్రియముఖా దిక్కుమ్భివీరాశ్చిరమ్ ।

నోచేదేష కథం తదున్నతశిరస్సిన్దూరసన్దోహజో
రాగస్తే చరణామ్బుజే పరిణమన్నద్యాపి విద్యోతతే ॥ ౫౭॥

త్వత్పాదోఽయమజాశ్రితశ్చ రుచిరస్పర్శాన్వితో యోగినా-
మన్తఃస్థాకృతిరూష్మభాక్ చ మహిషప్రధ్వంసనప్రక్రమే ।
ఏవం ఖల్వఖిలాక్షరాత్మకమముం శైలేన్ద్రకన్యే! కథం
భాషన్తే నతవర్గబన్ధుమపవర్గాలమ్బనం వా జనాః? ॥ ౫౮॥

ఉన్మీలన్నఖమణ్డలీహిమకణః, శోణప్రభాగైరికం
బిభ్రాణః, పరిశోభమానకటకో, భూయో వనైకాశ్రయః ।
గాయత్సిద్ధవధూనిషేవితతలః పాదస్త్వదీయః శివే!
రాజత్యేష హిమాద్రిపాదవదిదం యుక్తం హిమాద్రేః సుతే! ॥ ౫౯॥

దిక్పాలైర్దశభిః పృథక్పృథగయం త్వత్పాదయోరర్పితో
దృశ్యో భక్త్యనురాగ ఏవ దశధా శోణాఙ్గులిశ్రీమిషాత్ ।
పాదాభ్యామపి తాన్ ప్రతి ప్రకటితా నూనం ప్రసాదాఙ్కురా
దృశ్యన్తే నఖకాన్తిపఙ్క్తిదశకవ్యాజేన శైలాత్మజే! ॥ ౬౦॥

మేఘానాం కులిశస్య చాప్రతిహతా ధారాః క్రమన్తాం చిరం
నో నశ్యేన్మదదానవారివిభవో నాకస్య నాగస్య చ ।
పుత్రోఽయం మమ సైనికాశ్చ దధతాం నిత్యం జయన్తః సుఖం
త్వత్పాదామ్బుజపాతినః సురపతేరిత్థం జయన్త్యర్థనాః ॥ ౬౧॥

ఆజ్యాసక్తకరైర్ద్విజన్మభిరహం హూయేయ, నో దానవైః
స్వాహారోచితమస్తు పార్శ్వమనిశం, తాదృక్ చ హవ్యం లభై ।
రక్షావానితి భూతిమానితి చ మే శబ్దప్రసిద్ధ్యా శివే!
నోపేక్ష్యోఽహమితి త్వదఙ్ఘ్రినమనే జీయాసురగ్నేర్గిరః ॥ ౬౧॥

"త్వద్భక్తాఘమబుద్ధిపూర్వలిఖితం స్యాచ్చేత్క్షమేథాః శివే!
కాన్తస్తే మయి రోషవాన్, కురు పునస్తస్యార్ద్రభావం శనైః ।
దేవి త్వం మహిషాభిహన్త్రి! చకితం త్రాయస్వ మే వాహనం",
కాలస్యేతి జయన్తి తే పదనతౌ లోలస్య సమ్ప్రార్థనాః ॥ ౬౩॥

ధర్మాచారపరోఽహమిత్యవమతో రక్షోభిరేకాన్వయై-
ర్మహ్యం దేవి వినిన్దితా దిశమదుర్జాతిద్విషశ్చామరాః ।
దైవాదిత్యుభయచ్యుతో విశరణో రక్ష్యోఽహమిత్యాదయ-

స్త్వత్పాదప్రణతౌ జయన్తి నిరృతేరత్యాకులాః ప్రార్థనాః ॥ ౬౪॥

మత్పుత్ర్యా మమ వా ముకున్దగృహతాభాగ్యం న సఙ్క్షీయతాం
మాహం పాయిషి కుమ్భజేన మునినా కల్పాన్తసూర్యేణ వా ।
ద్వేధా మే సురవాహినీదయితతా సాధు త్వయా రక్ష్యతాం
త్వత్పాదామ్బుజపాతినో జలపతేరిత్థం జయన్త్యర్థనాః ॥ ౬౫॥

విశ్వప్రాణమయీ త్వమేవ, మమ తు ప్రాహుర్జగత్ప్రాణతాం
సర్వస్యాపి సదా గతిర్హి భవతీ, మామేవమాహుర్జనాః ।
లజ్జాపాదకమీదృశం జనని! నః, కిం కుర్మహే, పాహిమా-
మిత్యేవం పవనస్య తే పదనతౌ వాచో జయన్త్యాకులాః ॥ ౬౬॥

శఙ్ఖోల్లాసిగలోజ్జ్వలే! సమకరే! పద్మేన, కున్దస్మితే!
పాదాగ్రాదృతకచ్ఛపే! ముఖమహాపద్మే! ముకున్దాశ్రితే! ।
ఇత్యస్మన్నిధిగాత్రి! నీలనయనే! చర్చాత్మికే! పాహిమా-
మిత్థం పాదనతిః శివే! విజయతే సఖ్యుః కుబేరస్య తే ॥ ౬౭॥

సన్నామేషు భవత్పదామ్బుజనఖచ్ఛాయాం జటాసఙ్గినీం
గఙ్గేత్యాలిజనా వదన్తి వితథం మా భూర్మ్మృధా కోపినీ ।
దృష్టిర్మయ్యయి! నీయతాం, పరుషమప్యేకం వచో దీయతా-
మీశానస్య భవాని! తే పదనతావిత్థం జయన్త్యర్థనాః ॥ ౬౮॥

నాభీతోఽభవమాదితస్తవ బలాత్ పశ్చాదభీతోఽస్మ్యహం
త్ర్యక్షేణ త్రిముఖీకృతోఽపి చతురాస్యోఽహం తవైవ స్తవైః ।
త్వం విశ్వాత్మతయోపజన్య న పునః స్రష్టారమాఖ్యాహి మా-
మిత్థం దేవి! జయన్తి తే పదనతౌ వాణీపతేర్వాణయః ॥ ౬౯॥

ఆశీరస్తి ముఖే, విడమ్బయతి మాం భూయోఽపి చాశీఃస్పృహా
భోగాః సన్తి సహస్రధా, పునరహం భోగాన్ కథం ప్రార్థయే? ।
శేషోఽహం స్పృహయామ్యశేషసుఖమిత్యేతచ్చ హాసాస్పదం,
నాథే! చిన్తయ సర్వమిత్యహిపతేస్త్వత్పాదపాతో జయేత్ ॥ ౭౦॥

పార్వత్యాః పదమత్ర దృశ్యమితి వా పాదే భవత్యేన వా
సాధుత్వాత్తదుపాస్తయే హితతయా పద్యాన్యమూని స్ఫుటమ్ ।
సైషా ముక్తిపురీగిరీన్ద్రతనయా భక్తేన నారాయణే-
నాబద్ధా ఖలు సప్తతిర్దిశతు వః కల్యాణహల్లోహలమ్ ॥

Shri Narayana Bhatta, the author of this work is more famous for his work "Narayaneeyam". Narayaneeyam was composed in his younger days. It is said that he had a vision (dream) in which Krishna appeared to him and commanded him to go to Mukkola Bhagavati (Devi) temple in north Kerala. He went there and stayed there worshipping the Goddess till his last days. This temple is also known as Muktisthala. It is said that the poet attained Mukti there. It was during his stay at Mukkola that he composed "Sripadasaptati", seventy verses on the divine feet of the Goddess. It is assumed that he composed only 70 verses because he was 70 years old when he composed this work.

Encoded by Ramu, Ramesh Natarajan, Shibin PK, Sugesh,
Achari, Rajmohan, Ranjana, Jayati, and Shankara
Proofread by Shankara, PSA Easwaran

---

shrIpAdasaptati by shrInArAyaNabhaTTa
pdf was typeset on November 22, 2022

Please send corrections to *sanskrit@cheerful.com*